

CÍMOLDALON A MÓKUSMAJOM

Ma már egyre több állatkertünkben találkozhatunk mókusmajommal (*Saimiri sciureus*), sőt olykor már állatkereskedéseinkben is felbukkan néhány példány. Persze mindig csak hímek, nőstényhez nem egyszerű hozzájutni. Érdekes, hogy e rendkívül bájos főemlőst – talán éppen fejrögzolata miatt – német neve után halálfejes majmocskának is nevezik.

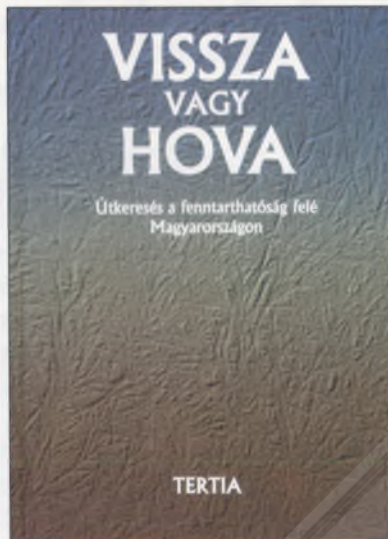
A mókusmajom Dél-Amerikában honos, Kolumbiától Kelet-Bolíviáig, valamint Amazóniában. Leginkább az őserdőket kedveli, az Andok keleti felén 1500 méteres magasságban is megél. Szívesen megdézsmálja a kultúrnövények tábláit is. Többnyire a fák alsó és középső szintjén tartózkodik. Tizennégy alfaja ismert. Nappali életmódot folytat, általában húsznál több fős csoportokban jár tápláléka után. Étrendje gyümölcsökből, kultúrnövényekből, hajtásokból, gerinctelenekből, madártojásokból és kisebb gerincekből áll. A csoportok vándorolnak és nem tartanak territóriumot. Magát a fajt nem fenyegeti a közvetlen kipusztulás veszélye, ám néhány alfajának a sorsa kérdéses.

A mókusmajmot előszeretettel használták (és használják ma is) laboratóriumi és etológiai kísérletekhez. Néhány évvel ezelőtt világszerte kedvelt és olcsó hobbiállat is volt. A majmok azonban nem tartoznak a könnyen tartható, problémamentes társállatok közé. Óriási mozgásigényük hatalmas férőhelyet igényel, viszont szabadon tartani őket nem tanácsos, mert fékezhetetlen kíváncsiságuk folytán jóvátehetetlen károkat okoznak környezetükben. Mint gyakorlatilag minden majom, ezek a kedves kis koboldok is fejlett társas életet élnek, ezért magányosan tartani őket kimeríti az állatkínzás fogalmát.

Bogosi Zoltán felvétele

VISSZA VAGY HOVA Útkeresés a fenntarthatóság felé Magyarországon

„A fenntartható fejlődés a fejlődés olyan formája, amely a jelen igényeinek kielégítése mellett nem fosztja meg a jövő generációit saját szükségleteik kielégítésének lehetőségeitől” – így szól a Brundtland Bizottság 1987-ben publikált, Közös jövőnk című jelentésének fenntartható fejlődés-definíciója. A Tertía Kiadó gondozásában a johanburgi konferencia után megjelent *Vissza vagy hova* című könyv 56 szerzője – köztük Kiszél Vilmos, a Göncöl Alapítvány elnöke – nem kevesebbre vállalkozik, mint hogy ki-ki a saját szakterületéből kiindulva megpróbáljon rávilágítani a fenntarthatóság megvalósításának gyakorlati problémáira, az egyén, a társadalom és a gazdasági szféra felelősségére, és bemutassa a lehetséges megoldásokat.

„Ez a könyv az erkölcsi értékek és a példamutatás mozaikjainak felvillantásával a jobb közös jövő megvalósításának lehetőségeiről szól. Útelágazáshoz értünk: vagy rászánjuk magunkat, hogy életmódunkat, termelési és fogyasztási szokásainkat egy felelős értékrendhez igazítjuk, vagy elbuktunk. Mi, mind a hatmilliárdan.”

Bóbis Ildikó

(*Vissza vagy hova*, Tertía Kiadó, 2002)

SOMA, A VIDRAKÖLYÖK MÁR ESZI A HALAT!

Soma körülbelül két hónapos lehetett, és csak tejet ivott, amikor a közelmúltban behozták a Szegedi Vadasparkba. Az anyja valószínűleg elpusztulhatott, s az elárvult, legyengült kis jószágot a szentesi kórház területén találták meg.

A tejről fokozatosan szokott át legfőbb természetes táplálékára, a halra. Eleinte csak pépes formában, tejjellel elkeverve volt hajlandó elfogyasztani, de ma már igazi szakértő módjára birkózik meg az egész karászokkal is.

A vidra fokozottan védett állat, élete a vízekhez, vízpartokhoz kötődik. Európa számos területén ma már szinte teljesen kipusztult, Magyarország azonban még mindig nagy állománnyal büszkélkedhet. A Tisza mentén élő állatok az emlékeztető csianszennyezés okozta mérgezést úgy vészelték át, hogy arra az időre egész egyszerűen elköltöztek a folyó mellől.

Miután Soma a táplálkozás területén példás előmenetelt tanúsított, a papagájházból rövidesen kiköltözik Bea, a Szegedi Vadaspark felnőtt nőstény vidrája mellé, aki remélhetőleg örökbefogadja, s az apólók helyett majd ő folytatja az egyre rakoncátlanabb kölyök nevelését.

dr. Gósi Gábor, igazgató

KÖNYVEK-KÉPEK

Blaumann Ödön neves természetfotós képeiből 2002. november 6–30. között több mint harminc alkotást láthattak az érdeklődők a LIBRI Mezőgazdasági könyvesboltjában. A kiállítást a könyvesbolt és a Dénes Natur Műhely Kiadó közösen szervezte.

Az ünnepélyes megnyitón Rácz Gábor természetfilm-rendező méltatta a Dénes Natur Műhely szerepét a hazai könyvkiadásban. Megemlítette azt a jó értelemben vett csökönységet és kitartást a kiadó vezetője, Dénes István részéről, amelynek eredményeképpen igazi könyvcsemegéket vehetnek kézbe az érdeklődők.

Blaumann Ödön a vadászpuskát cserélte fényképezőgépre, képeivel sok örömet szerezve a természet kedvelőinek és a könyvek, folyóiratok barátainak. Felvételeivel időnként a Süni és a Vadon magazinnak hasábjain is találkozhatunk.

A könyvesbolt a továbbiakban is szeretné folytatni a bemutatók, kiállítások szervezését, teret és lehetőséget adva főként az ifjú és tehetséges alkotóknak. Jelentkezni lehet az alábbi telefonszámon vagy címen:

LIBRI Kft. Mezőgazdasági Könyvesbolt,
Bp. V., Vécsey u. 5. Telefon: 311-0882.

Keresztúri László,
boltvezető